

af, hvad de kan vente sig af de socialistiske Doktriners Gennemførelse, hvad der kan blive Konsekvensen af at give dem i Regeringsmyndighedernes Hænder her i Landet.

Den højtærede Statsministers Udtalelser i Forbindelse med den Agitation, der er drevet paa Brødet, paa Vareaageriet forud for Vælgene den 11. April, var noget taagede, noget forvirrede. Den højtærede Statsminister kom endogsaa saa vidt, at han erklærede, at han havde overhovedet ikke set de Plakater, ikke haft for sit Øje gennem hele den Periode en Agitation af den Art; den er ganske undgaaet hans Opmærksomhed. Ja, jeg kan jo kun glæde mig over, at den højtærede Statsminister nu er baade hørende og seende, thi han maa have været baade blind og døv forud for den 11. April, hvis han ikke vil erkende, at det var først og fremmest ad de Veje, man drev sin Agitation med det Formaal at erobre Magten her i Landet. Man fik Held dertil; men der skete ikke nogen Strømkæntning, hvad Priserne angaar, vi kom ikke gennem Porten den 11. April ind i det lykkelige Land, saaledes som den højtærede Statsminister og hans Partifæller havde proklameret. Men det kan man heller ikke bebrejde dem, for det er Forhold og Kræfter, som de ikke raader over, de her staaar overfor; der er i og for sig intet til den Sag at sige, og det har jeg ogsaa udtalt forleden Dag, da jeg forrige Gang havde Ordet i denne Sag.

Mer det, vi kan bebrejde dem, er, at de overfor os fremsatte disse ganske ublu-færdige, for ikke at sige usandfærdige, Paastande, uden at de da eller senere har gjort det allersvageste Forsøg paa at bevise deres Rigtighed. Og jeg vil spørge: Mener den højtærede Statsminister, at man nu kan sælge Brødet, det daglige Brød, billigere, end det tilbydes ogsaa fra Arbejdernes Brødfabrikker? Thi hvis den højtærede Statsminister mener det, bør han jo drage Omsorg for, at dette sker. Har han Kræfter dertil, saa gør Forsøget; men har han dem ikke, saa bør han erkende, at vi heller ikke besad dem forud for den 11. April, og han bør saa i hvert Tilfælde gøre et Forsøg paa at bevise, at saadanne Kræfter burde den Gang være sat i Bevægelse, fordi vi stod overfor ublu Priser. Men et saadant Forsøg er ikke gjort, og det har ogsaa vist sig, at den fra socialdemokratisk Side ledede Brødfabrik har i alt væsentligt holdt Priser med de private Virksomheder.

Man har omtalt min Virksomhed som Indenrigsminister under Prisspørgsmaalets

Behandling, og den vedkender jeg mig fuldt og helt. Jeg har ved en Række Undersøgelser af Varepriser søgt at tilvejebringe et Materiale, som kunde virke belysende paa det Materiale, der fremskaffedes fra Erhvervenes Prisreguleringskommission, og jeg har gennem dette Materiale faaet Klarhed over, at Priserne paa den samme Vare i forskellige Egne af Landet og i forskellige Kvartaler af denne By ligger højest forskelligt. Jeg har faaet Klarhed over, at disse Priser mange Steder tillader en ublu Avance, men jeg har ogsaa faaet Rede paa, at de samme Priser andetsteds kun tillader en højest kneben Avance, fordi Forholdene i de forskellige Forretninger ligger saa overordentlig forskellige. De Omstændigheder, hvorunder de forskellige Virksomheder drives, er saa overordentlig forskellige, at noget generelt om, hvad der maa anses for at være en fair Pris, hvad der maa anses for en rimelig Avance, overhovedet ikke kan fremsættes.

Og jeg har endvidere gjort den Erfaring ved Undersøgelse af dette Spørgsmaal, at der kan være Forretninger, hvor man har en saa betydelig Omsætning af en bestemt Vare, at man kan sælge den til en billig Pris, fordi de Penge, der staaar i Oplaget, hurtigt roterer, Renteudgift o. s. v. bliver meget ringe, medens andre Forretninger, som er nødt til at føre den samme Vare af Hensyn til Konkurrencen, har en saa ringe Omsætning af den, at man under Hensyn til Svind og under Hensyn til det Fordærv, som kan ske derved, at Varen henligger længe, nødvendigvis maa have den høje Avance og i mange Tilfælde ogsaa faar den. Derfor kan man ikke — og det er, som jeg sagde forleden Dag, naivt at tro, at man kan det — gennemføre almindelige Regler, som tilsteder det offentlige gennem Myndigheder, som Statsmagten tilvejebringer, at fastsætte Priser og forudbestemme Avance. Det er naivt at tro, at dette kan lade sig gøre, og den højtærede Minister vilde komme til at gøre Erfaringer, hvis han, hvad der jo intet er der tyder paa, fik en Lov igennem som den, han her har stillet Forslag til.

Den højtærede Minister siger saa, at Resultatet af vore Undersøgelser blev et Forslag, som han staaer med i Haanden, og som er et Arvegodt. Det er et Spørgsmaal, om det er et Arvegodt. Det er et Forslag, som ikke har været udenfor den tidligere Regerings Hænder, et Forslag, som har været drøftet i forskellige Former i Ministermøder under den tidligere Regering, og det er da et Forslag, som, hvis den højtærede Minister er kommet i Be-